

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **Ing. L. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2006, č. j. 162696/2006/KUSK, sp. zn. 156069/2006/KUSK/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 118/2006 - 26,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2006, č. j. 162696/2006/KUSK, sp. zn. 156069/2006/KUSK/3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně ve věci odnětí dávky sociální péče. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo a stát je povinen zaplatit odměnu za zastupování ustanovenému zástupci.

Ve smyslu daného poučení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze č. j. 2 Cad 118/2006 - 49 ze dne 26. 7. 2007 bylo o její žádosti rozhodnuto tak, že stěžovatelce zástupce nebyl ustanoven (pro neuvedení všech majetkových poměrů - vlastnictví pozemků). Toto usnesení bylo napadeno kasační stížností a Nejvyšší správní soud postup městského soudu potvrdil, když kasační stížnost zamítl. Usnesením ze dne 14. 1. 2008 byla poté stěžovatelka vyzvána, aby do jednoho měsíce doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka na tuto výzvu ve stanovené lhůtě reagovala pouze krátkým sdělením, že proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla podána ústavní stížnost a že v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Cad 118/2006 - 49, bude pokračováno až po vyřízení ústavní stížnosti.

Protože usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2008 zůstalo ze strany stěžovatelky bez odezvy, byl spis po uplynutí stanovené lhůty v souladu s § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupovala stěžovatelka v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Ostatně sama o toto zastoupení požádala. Protože však neodstranila nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti. Tvzení stěžovatelky o přerušení řízení do doby rozhodnutí Ústavního soudu se nezakládají na pravdě - řízení není přerušeno a rozhodnutí o neustanovení zástupce nabylo právní moci. Bylo přezkoumáno i Nejvyšším správním soudem, a toto rozhodnutí rovněž nabylo právní moci.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu